

Uitspraak Tuchtcommissie DSI 2019-01 d.d. 30 januari 2020 in de zaak van [Verweerder] (“**Verweerder**”)

mr. S.A. Boele (voorzitter), dr. D.A.M. Melis en mr. R.K. Pijpers (leden van de Tuchtcommissie), waarbij mr. drs. L. Stortelder als secretaris optrad. Deze uitspraak is tot stand gekomen met inachtneming van de bepalingen van het Reglement Tuchtcommissie.

1. Het verloop van de procedure

- 1.1. DSI heeft op 12 juni 2017 een melding van [Melder] (“**Melder**”) ontvangen ten aanzien van [Verweerder] (“**Verweerder**”). Melder stelt zich in deze melding op het standpunt dat Verweerder in strijd met het Algemeen Reglement van DSI (“**Gedragscode**”) heeft gehandeld.
- 1.2. De Algemeen Directeur van de Stichting DSI (“**DSI**”) heeft naar aanleiding van deze melding onderzoek gedaan. Op 16 maart 2018 heeft DSI aan Melder medegedeeld dat naar aanleiding van de melding geen klacht aan de Tuchtcommissie zou worden voorgelegd.
- 1.3. Melder heeft op 28 maart 2018 aan de voorzitter van de Tuchtcommissie verzocht om het besluit van DSI te herzien.
- 1.4. Het herzieningsverzoek is op 11 september 2018 door de voorzitter van de Tuchtcommissie toegewezen. Hierop heeft DSI het onderzoek heropend.
- 1.5. De Tuchtcommissie heeft op 12 april 2019 een klachtrapport van DSI ontvangen. Dit rapport betreft de beoordeling door DSI van de klachtonderdelen die naar voren zijn gebracht door Melder. Melder is van mening dat gedragingen van Verweerder in strijd zijn met de artikelen 7.1.1 t/m 7.1.5 en 7.3.1 Gedragscode.
- 1.6. DSI legt met haar klachtrapport – overeenkomstig de beslissing van de Voorzitter – de klachten van Melder aan de Tuchtcommissie voor. DSI stelt zich op het standpunt dat er onvoldoende grond is om Verweerder een tuchtrechtelijk verwijt te maken.
- 1.7. Verweerder is bij brief van 16 mei 2019 uitgenodigd schriftelijk verweer te voeren en Verweerder heeft dit verweer bij brief van 6 juni 2019 gegeven.
- 1.8. Verweerder en DSI zijn conform de bepalingen in het Tuchtreglement uitgenodigd voor de zitting van de Tuchtcommissie. Op 4 november 2019 heeft DSI aan de Tuchtcommissie kenbaar gemaakt de Melder alsmede zijn gemachtigde als getuigen te willen doen horen.

- 1.9. Op 29 november 2019 heeft de zitting plaatsgevonden. Verweerder is verschenen en werd bijgestaan door zijn gemachtigde [gemachtigde]. Namens DSI zijn verschenen mr. M.A. van der Lecq en mr. M. Bijleveld.
- 1.10. Ter zitting heeft DSI haar stellingen toegelicht aan de hand van schriftelijke spreekantekeningen. Verweerder alsmede zijn gemachtigde hebben ter zitting het woord gevoerd en het standpunt van Verweerder nader toegelicht. Voorts hebben beide partijen een aantal vragen van de Tuchtcommissie beantwoord.
- 1.11. De Tuchtcommissie heeft hierna beraadslaagd en (heden) de behandeling van de zaak gesloten.

2. Korte samenvatting van de feiten

- 2.1. Verweerder is vanaf 5 januari 2000 bij DSI geregistreerd als Senior Beleggingsadviseur en Senior Effectenhandelaar. Verweerder is thans binnen [Onderneming B] werkzaam als Algemeen Directeur en Senior Vermogensbeheerder.
- 2.2. In juli 2008 is een overeenkomst tot stand gekomen tussen Melder en [Onderneming A] (“[Onderneming A]”). Dit betrof execution only dienstverlening. [Onderneming A] trad uit hoofde van deze overeenkomst op als *introducing broker*. In de overeenkomst staat dat de effectentransacties van Melder werden uitgevoerd en afgewikkeld door een vennootschap gevestigd in de Verenigde Staten, genaamd [Onderneming C] (“[Onderneming C]”).
- 2.3. Eind 2008 en begin 2009 hebben afwaarderingen in de portefeuille van Melder plaatsgevonden waarmee Melder het oneens was. Melder heeft hierover geklaagd bij zowel [Onderneming A] als [Onderneming C].
- 2.4. In 2013 en 2015 heeft Melder de Stichting Klachteninstituut Financiële Dienstverlening (“**Kifid**”) verzocht om [Onderneming A] te veroordelen tot het vergoeden van de door Melder geleden schade. De Geschillencommissie van het Kifid (“**GC Kifid**”) en de Commissie van Beroep van het Kifid (“**CvB Kifid**”) hebben deze vordering afgewezen.
- 2.5. Vervolgens heeft Melder in juni 2017 een tuchtmelding bij DSI tegen Verweerder ingediend.
- 2.6. Verweerder was in de periode waarop de klacht van Melder betrekking heeft CEO van [Onderneming A].

3. Klacht van Melder

3.1. Uit het klachtrapport van DSI volgt dat de klacht van Melder bestaat uit acht verschillende klachtonderdelen.

3.2. De Melder stelt dat Verweerder – samengevat weergegeven – op de volgende wijzen is tekortgeschoten in de naleving van de Gedragscode:

- (i) Verweerder heeft ter zitting bij de CvB Kifid in strijd met de waarheid een verklaring afgelegd omtrent een melding van [Onderneming C];
- (ii) Verweerder heeft ten onrechte geen transcripties van telefoongesprekken verstrekt;
- (iii) Verweerder heeft leiding gegeven aan een onderneming die volgens Melder ten tijde van de totstandkoming van de overeenkomst met Melder niet over de juiste vergunningen beschikte;
- (iv) Verweerder heeft [Onderneming C] bewogen om aan de klacht geen gevolg te geven;
- (v) Verweerder heeft [Onderneming C] bewogen mede te delen dat de door Melder ingediende klacht ongegrond was;
- (vi) Verweerder heeft bij de CvB Kifid een niet-pleitbaar standpunt ingenomen;
- (vii) Verweerder is ervoor verantwoordelijk dat de compliancefunctie niet naar behoren functioneert; en
- (viii) Verweerder heeft zich onvoldoende open en toetsbaar opgesteld in onderhavige kwestie.

3.3. Melder legt hieraan – kort weergegeven – de volgende gedragingen van Verweerder ten grondslag:

- (i) Verweerder zou tijdens de mondelinge behandeling van het hoger beroep bij het Kifid een valse verklaring hebben afgelegd. Verweerder zou in strijd met de waarheid hebben verklaard dat [Onderneming C] in november 2008 zou hebben gemeld dat er zich op het handelsplatform van [Onderneming C] geen fouten hebben voorgedaan.
- (ii) Verweerder heeft meermaals ten onrechte geweigerd om transcripties van telefoongesprekken tussen Melder en medewerkers van [Onderneming A] aan Melder te verstrekken.
- (iii) [Onderneming A] zou in 2008 zijn opgetreden als bemiddelaar en beleggingsonderneming zonder daarbij te beschikken over de benodigde vergunningen. Indien zou blijken dat [Onderneming A] wel over de juiste vergunningen zou hebben beschikt dan geldt dat [Onderneming A] hierover onvoldoende informatie heeft verstrekt aan Melder.
- (iv) Verweerder heeft – achter de rug van Melder om – [Onderneming C] laten berichten dat [Onderneming C] aan de door Melder bij [Onderneming C] ingediende klacht geen gevolg zou moeten geven.

- (v) Verweerder heeft [Onderneming C] bewogen om aan Melder valselijk te berichten dat de door Melder bij [Onderneming C] ingediende klacht ongegrond was.
- (vi) Verweerder heeft de Gedragscode geschonden door bij de CvB Kifid ten onrechte het standpunt in te nemen dat de GC Kifid ter zake niet bevoegd zou zijn;
- (vii) Verweerder is ervoor verantwoordelijk dat de compliancefunctie binnen [Onderneming A] onvoldoende onafhankelijk en effectief functioneert; en
- (viii) Verweerder zou zich niet open en toetsbaar hebben opgesteld door niet in te gaan op de door Melder aan hem voorgelegde klachten.

4. Oordeel DSI

4.1. DSI heeft in het klachtrapport van 12 april 2019 haar oordeel gegeven over de gegrondheid van de verschillende klachtonderdelen.

4.2. Naar het oordeel van DSI is de klacht van Melder ongegrond. DSI geeft de Tuchtcommissie in overweging de klacht af te wijzen.

4.3. Ter onderbouwing hiervan geeft DSI het volgende aan.

4.3.1 Ten aanzien van het eerste klachtonderdeel is DSI van mening dat de stelling van Melder niet tot de conclusie kan leiden dat Verweerder een valse verklaring heeft afgelegd en daarmee tuchtrechtelijk verwijtbaar heeft gehandeld. DSI constateert dat er sprake is van een verschil van mening tussen Melder, Verweerder/[Onderneming A] en [Onderneming C] over de vraag of er door [Onderneming C] op haar handelsplatform fouten zijn gemaakt. Het is volgens DSI niet aan de Tuchtcommissie om een oordeel uit te spreken over dit verschil van mening, omdat deze vraag ziet op de rechtsverhouding tussen Melder en [Onderneming C].

4.3.2 Over het tweede klachtonderdeel merkt DSI op dat indien een geregistreerde bewust opnamen achterhoudt van een telefoongesprek met informatie die voor een klant van belang is in verband met geleden beleggingsschade, dit een schending van de Gedragscode kan opleveren. Het is volgens DSI echter niet aan de Tuchtcommissie om vast te stellen of [Onderneming A] en/of Melder terecht deze opnamen aan Melder mochten weigeren. De civiele rechter dient hierover te oordelen. Pas als uit een civiele procedure blijkt dat er ten onrechte opnamen zijn achtergehouden of vernietigd, kan een tuchtrechtelijk onderzoek naar de handelwijze van de desbetreffende DSI geregistreerde worden geïnitieerd.

4.3.3 Ten aanzien van het derde klachtonderdeel merkt DSI op dat er over de vergunnings situatie van [Onderneming A] correspondentie is geweest tussen [Onderneming A] en Melder. [Onderneming

A] heeft in een brief van 12 januari 2017 gereageerd op de stelling van Melder over het ontbreken van de juiste vergunningen in 2008. In deze brief wijst [Onderneming A] erop dat in november 2009 een wijziging in de juridische structuur van [Onderneming A] heeft plaatsgevonden en dat met instemming van de toezichthouder de desbetreffende vergunningen zijn overgegaan. DSI is van mening dat de enkele stelling van Melder over het ontbreken van de juiste vergunning niet tot de conclusie kan leiden dat Verweerder tuchtrechtelijk verwijtbaar heeft gehandeld.

4.3.4 Met betrekking tot het vierde klachtonderdeel merkt DSI op dat uit het door Melder ter onderbouwing van dit standpunt naar voren gebrachte mailbericht niet de conclusie kan worden getrokken dat Verweerder in strijd met de Gedragscode heeft gehandeld. Uit deze e-mail volgt volgens DSI niet dat Verweerder achter de schermen een kwalijke rol heeft gespeeld in de afwijzing van de klacht door [Onderneming C].

4.3.5 Over het vijfde klachtonderdeel merkt DSI op dat het door Melder overgelegde mailbericht ook niet tot het oordeel kan leiden dat Verweerder op een verwijtbare manier betrokken is geweest bij de beslissing van [Onderneming C] om de klacht van Melder niet te honoreren.

4.3.6 DSI wijst er ten aanzien van het zesde klachtonderdeel als eerste op dat het standpunt met betrekking tot de bevoegdheid van de CvB Kifid is ingenomen door [Onderneming A] en niet door Verweerder persoonlijk. Ten tweede is DSI van oordeel dat Verweerder door het innemen van dit standpunt niet in strijd kan hebben gehandeld met de Gedragscode, nu het een ieder vrij staat om in een juridische procedure formele verweren te voeren.

4.3.7 Ten aanzien van het zevende klachtonderdeel is DSI van oordeel dat uit de stellingen van Melder en de overgelegde documenten geen conclusies kunnen worden getrokken over de kwaliteit van de compliancefunctie van [Onderneming A]. Daarnaast wijst DSI erop dat het in deze tuchtprocedure gaat om het toetsen van de handelwijze van Verweerder aan de Gedragscode, niet om de beoordeling van de compliancefunctie van [Onderneming A].

4.3.8 Ten aanzien van het laatste klachtonderdeel is DSI van oordeel dat dit verwijt wordt weerlegd door de in het dossier aanwezige reacties van [Onderneming A] op de diverse klachten van Melder. Het dossier bevat meerdere gemotiveerde antwoorden op vragen en klachten van Melder.

5. Het verweerschrift

- 5.1. Verweerder stelt in zijn verweerschrift dat hij de conclusies uit het klachtrapport van DSI onderschrijft.
- 5.2. Verweerder is van oordeel dat de klacht dient te worden afgewezen.

6. De beoordeling van de klacht

- 6.1. De Tuchtcommissie acht de gedragingen van Verweerder niet in strijd met de Gedragscode. De Tuchtcommissie baseert zich daarbij op de stukken en het overige ter zitting behandelde.
- 6.2. In de volgende paragrafen wordt de klacht beoordeeld aan de hand van de verwijten zoals verkort weergegeven in § 3.2 en § 3.3.
- 6.3. *Verweerder heeft ter zitting bij de CvB Kifid in strijd met de waarheid een verklaring afgelegd omtrent een melding van [Onderneming C]*

Melder verwijt Verweerder dat Verweerder ten overstaan van de CvB Kifid ten onrechte het standpunt heeft ingenomen dat zich op het handelsplatform van [Onderneming C] geen fouten hebben voorgedaan.

De Tuchtcommissie kan op basis van de inhoud van het dossier niet vaststellen dat [Onderneming C] zou hebben toegegeven dat sprake was van een fout of fouten op het handelsplatform van [Onderneming C] die tot de afwaarderingen in de portefeuille van Melder hebben geleid. Hierbij verwijst de Tuchtcommissie onder meer naar de uitspraken van het Kifid, waaruit is af te leiden dat [Onderneming C] geen fouten op het handelsplatform heeft toegegeven. Het citaat uit het e-mailbericht van [Onderneming C] gericht aan Melder d.d. 30 juni 2010 (dat is opgenomen in de uitspraak van de GC Kifid) vermeldt onder andere: *'[Onderneming C] reviewed the liquidations and deemed them to be valid' (..) '[Onderneming C] automatically liquidates accounts when they fall below the minimum maintenance margin requirement. To help avoid this scenario, TWS provided pop-up warning messages and color coded account information as a notification that you are approaching a margin deficiency.'* De CvB Kifid stelt in haar uitspraak *'[Onderneming C] heeft op 18 november 2008 de klacht van Melder afgewezen en daarbij meegedeeld, kort gezegd, dat geen sprake was van een fout.'*

Ook op basis van de andere stukken uit het dossier kan de Tuchtcommissie niet vaststellen dat sprake is geweest van een fout of fouten op het handelsplatform van [Onderneming C] die tot de gewraakte afwaarderingen hebben geleid. Uit het door Melder aangehaalde bericht van 18

november 2011 kan dat in ieder geval niet worden afgeleid, nu daarin juist wordt medegedeeld dat en hoe een en ander is gecorrigeerd. Hieruit volgt dat de Tuchtcommissie ook niet kan vaststellen dat de door Verweerder ter zitting van de CvB Kifid afgelegde verklaring in strijd is met de waarheid en dat hij daarmee tuchtrechtelijke verwijtbaar zou hebben gehandeld.

6.4. *Verweerder heeft ten onrechte geen transcripties van telefoongesprekken verstrekt*

Melder verwijt Verweerder dat Verweerder meermaals ten onrechte heeft geweigerd om transcripties te verstrekken van telefoongesprekken tussen Melder en medewerkers van [Onderneming A], die zijn gevoerd na de afwaardering van de portefeuille van Melder in 2008 en 2009. Melder stelt dat Verweerder hierdoor heeft gehandeld in strijd met artikel 843a Rv en met de Gedragscode.

De Tuchtcommissie is van oordeel dat de vraag of Verweerder het afgeven van de opnamen van telefoongesprekken aan Melder had mogen weigeren in het licht van art. 843a Rv, niet door de Tuchtcommissie beantwoord dient te worden. Het is aan de civiele rechter om te beoordelen of deze transcripties terecht niet aan Melder zijn verstrekt. Ook is het aan de civiele rechter om te beoordelen of artikel 843a Rv is geschonden. De taak van de Tuchtcommissie is om te beoordelen of naar aanleiding van het gedrag van een geregistreerde functionaris aan hem een tuchtrechtelijk verwijt kan worden gemaakt.

Nu niet is vast komen te staan dat Verweerder ten onrechte de opnamen van de telefoongesprekken niet aan Melder heeft verstrekt, kan niet tot het oordeel worden gekomen dat Verweerder op dit punt tuchtrechtelijk verwijtbaar heeft gehandeld. Hoewel het niet uitgesloten is dat een weigering van een DSI-geregistreerde om opnamen van telefoongesprekken aan een klant te verstrekken onder omstandigheden een tuchtrechtelijk verwijt kan opleveren, is daartoe in dit geval onvoldoende aangevoerd. Zo is het de Tuchtcommissie niet duidelijk welk specifiek belang Melder bij de verstrekking van de opnamen had. Anders dan Melder lijkt te veronderstellen is het ook niet juist dat uit art. 843a Rv voor hem zonder meer een recht op verstrekking van deze opnamen voortvloeit. Of dat zo is, is afhankelijk van de in art. 843a Rv opgenomen vereisten.

6.5. *Verweerder beschikte ten tijde van de totstandkoming van de overeenkomst met Melder niet over de juiste vergunningen*

Melder verwijt Verweerder feitelijk leiding te hebben gegeven aan het zonder vergunning handelen als bemiddelaar en beleggingsonderneming. [Onderneming A] zou ten tijde van het tot stand komen van de overeenkomst tussen Melder en [Onderneming A] in 2008, niet over de juiste vergunningen hebben beschikt om op te mogen treden als bemiddelaar en als

beleggingsonderneming. Ter onderbouwing van dit klachtonderdeel voert Melder aan dat uit de toenmalige AFM registers niet zou zijn gebleken dat [Onderneming A] beschikte over de desbetreffende AFM vergunningen. Ook stelt Melder dat indien toch zou blijken dat Verweerder over de juiste vergunningen had beschikt, Verweerder verzuimd heeft om hierover voldoende informatie aan hem te verstrekken.

De Tuchtcommissie heeft op basis van de inhoud van het dossier niet kunnen vaststellen dat [Onderneming A] destijds niet over de juiste vergunningen beschikte. Tevens blijkt uit de correspondentie tussen Melder en Verweerder dat Verweerder op 12 januari 2017 ter verduidelijking aan Melder heeft aangegeven dat in november 2009 een afsplitsing binnen onder meer de brokerage activiteiten van [Onderneming A] heeft plaatsgevonden en dat bij deze transactie in overleg met de toezichthouder ook de desbetreffende vergunningen zijn overgegaan.

6.6. *Verweerder heeft [Onderneming C] bewogen om aan de klacht geen gevolg te geven*

Melder verwijt Verweerder dat deze heimelijk aan [Onderneming C] zou hebben laten berichten dat geen gevolg diende te worden gegeven aan de door Melder bij [Onderneming C] ingediende klacht.

De Tuchtcommissie kan uit het dossier of het behandelde ter zitting niet opmaken dat Verweerder [Onderneming C] zou hebben bewogen om aan de klacht van Verweerder geen gevolg te geven. Zulks blijkt niet uit de overgelegde stukken. Verweerder heeft ter zitting verklaard dat Melder – omwille van de transparantie – in het e-mailverkeer tussen [Onderneming A] en [Onderneming C] is ingekopieerd en dat dit de reden is dat Melder ook over de desbetreffende correspondentie beschikt. Er was derhalve geen sprake van ‘heimelijke’ correspondentie.

Naar het oordeel van de Tuchtcommissie is er op basis van het dossier en hetgeen ter zitting naar voren is gebracht geen reden om aan te nemen dat Verweerder [Onderneming C] heeft bewogen om aan de klacht geen gevolg heeft gegeven. Derhalve kan Verweerder ook op dit punt geen tuchtrechtelijk verwijt worden gemaakt.

6.7. *Verweerder heeft [Onderneming C] bewogen mede te delen dat de door Melder ingediende klacht ongegrond was*

Melder stelt zich op het standpunt dat Verweerder [Onderneming C] heeft bewogen mede te delen dat zijn klacht ongegrond was.

Op dit punt is de Tuchtcommissie eveneens van oordeel dat niet is gebleken dat Verweerder [Onderneming C] zou hebben bewogen mede te delen dat zijn klacht ongegrond was. Zulks blijkt niet uit het dossier of hetgeen ter zitting naar voren is gebracht. De Tuchtcommissie kan derhalve niet tot het oordeel komen dat sprake zou zijn van een tuchtrechtelijk verwijtbare gedraging door Verweerder.

6.8. *Verweerder heeft bij de CvB Kifid een onterecht standpunt ingenomen*

Melder verwijt Verweerder dat hij ten overstaan van de CvB Kifid ten onrechte het standpunt heeft ingenomen dat het Kifid niet bevoegd zou zijn in de aan de CvB Kifid voorgelegde kwestie en dat Verweerder door het innemen van een niet-pleitbaar standpunt – kort gezegd – niet integer en onzorgvuldig heeft gehandeld.

Uit het dossier volgt dat [Onderneming A] zich bij de CvB Kifid op het standpunt heeft gesteld dat het Kifid niet bevoegd was om de klacht te behandelen omdat er geen sprake zou zijn van een financiële dienst als bedoeld in de Wft. De CvB Kifid verwerpt dit formele verweer van [Onderneming A] in haar uitspraak d.d. 15 juni 2015.

De Tuchtcommissie overweegt bij dit klachtonderdeel ten eerste dat het onderhavige formele standpunt in de procedure voor de CvB Kifid is ingenomen door [Onderneming A]. [Onderneming A] was immers de procespartij in deze procedure en niet Verweerder persoonlijk. Niet is gebleken dat Verweerder dit standpunt persoonlijk heeft ingenomen.

Ten tweede overweegt de Tuchtcommissie dat het innemen van een dergelijk standpunt bij het voeren van een verweer in een juridische procedure in beginsel geen strijd met de Gedragscode kan opleveren. Een procespartij behoort, behoudens bijzondere omstandigheden waarvan niet is gebleken, vrij te zijn om in een juridische procedure die verweren te voeren die haar goeddunken.

Gelet op het voorgaande kan niet tot het oordeel worden gekomen dat Verweerder op dit punt tuchtrechtelijk verwijtbaar heeft gehandeld

6.9. *Verweerder is ervoor verantwoordelijk dat de compliancefunctie niet naar behoren functioneert*

Melder verwijt Verweerder dat hij feitelijk leiding heeft gegeven aan het niet ‘compliant’ zijn van [Onderneming A] en haar werknemers omdat binnen de bedrijfsvoering van [Onderneming A] niet is voorzien in een onafhankelijke en effectieve compliancefunctie.

De Tuchtcommissie is van oordeel dat uit de inhoud van het dossier en het ter zitting aangevoerde niet de conclusie kan worden getrokken dat geen sprake zou zijn van onafhankelijke en effectieve compliance functie.

Melder heeft ook niet onderbouwd waarom Verweerder persoonlijk verantwoordelijk zou zijn voor en feitelijk leiding heeft gegeven aan het niet compliant zijn van de compliancefunctie binnen [Onderneming A]. Uit het voorgaande volgt dat aan Verweerder op dit punt geen tuchtrechtelijk verwijt kan worden gemaakt.

6.10. Verweerder heeft zich onvoldoende open en toetsbaar opgesteld in onderhavige kwestie

Melder verwijt Verweerder dat hij in het geheel niet is ingegaan op de door Melder aan hem voorgelegde klachten. Verweerder is op de door Melder gemaakte verwijten niet ingegaan en heeft naar aanleiding hiervan ook niet (zo nodig) onderzoek gedaan. Klachten van Melder zouden door Verweerder zonder onderbouwing zijn afgewezen.

Uit het dossier en het behandelde ter zitting maakt de Tuchtcommissie op dat het verwijt dat Verweerder in het geheel niet is ingegaan op hetgeen door Melder aan hem is voorgelegd, feitelijk onjuist is. Het dossier bevat diverse reacties van Verweerder alsook gemotiveerde beantwoording van vragen van Melder door Verweerder en andere medewerkers van [Onderneming A].

De Tuchtcommissie komt ook op dit klachtonderdeel tot het oordeel dat aan Verweerder ten aanzien van dit klachtonderdeel geen tuchtrechtelijk verwijt kan worden gemaakt.

6.11. De Tuchtcommissie gaat voorbij aan het aanbod van DSI om Melder en zijn gemachtigde als getuigen te horen, nu in het geheel niet is aangegeven over welke, voor de beslissing van de Tuchtcommissie relevante feiten of omstandigheden, zij een verklaring zouden kunnen afleggen.

7. De beslissing

7.1. De Tuchtcommissie oordeelt dat geen sprake is van een ernstige overtreding van de normen van professionaliteit, deskundigheid en integriteit zoals neergelegd in de artikelen 7.1.1 t/m 7.1.5 en 7.3.1 van de Gedragscode waarop de klacht is gebaseerd. Daarmee acht de Tuchtcommissie de klacht dus niet gegrond.

